

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317218399
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1317218399.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členiek senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Platiť sa oplatiť s.r.o., Mostová ul. č. 2, Bratislava, IČO: 45 684 618, zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská ul. č. 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: X. O. B. S., C.. XX. XX. XXXX, S. O. A.Á. P. Č.. XX, S., L. I. Q. U., o zaplatenie istiny 452,46 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12. apríla 2019, č. k. 12Csp/90/2017 - 63, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **v e c** **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 452,46 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4,75 eur od 10. 03. 2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 59,48 eur od 10. 04. 2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 76,57 eur od 12. 05. 2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 59,48 eur od 10. 06. 2015 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 252,18 eur od 10. 07. 2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b), § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 219 ods. 3, § 297 písm. b) C. s. p. a vecne tým, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojmu tvrdeniu o existencii právneho vzťahu medzi ním (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovaným, na základe ktorého si v konaní uplatnil nárok, keď mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaný zmluvu o poskytovaní verejných služieb - služba Mobilný internet zo dňa 22. 01. 2016 (správne 22. 01. 2015, pozn. odvolacieho súdu) a dodatok k tejto zmluve zo dňa 22. 01. 2016 (správne 22. 01. 2015) nie sú podpísané žalovaným. Uviedol, že žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že pohľadávku uplatňovanú v konaní nadobudol od pôvodného veriteľa - spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Bajkalská ul. č. 28, Bratislava, IČO: 35 763 469, a to na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 08. 2015 a odovzdávajúceho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 06. 2016, pričom postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznamované listom zo dňa 12. 02. 2016 s tým, že právnym predchodcom žalobcu bol telekomunikačný operátor, ktorý ponúka jednotlivcom, domácnostiam a firemným zákazníkom produkty a služby pevnej i mobilnej siete, služby internetového pripojenia, možnosti sledovania televízie a iné služby podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (s účinnosťou od 01. 11. 2011 nahradený zákonom č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, pozn. odvolacieho súdu). Poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu a žalovaný sa na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb a jej prípadných dodatkov dohodli na tom, že bude žalovanému poskytovať v nich vymedzené služby a žalovaný bude uhrádzať odplatu za tieto poskytnuté služby s tým, že v danom prípade sa jednalo o mobilné služby, resp. služby spojené s užívaním SIM karty, ku ktorej boli pridelené telefónne čísla:

911874225, 9108106616, keď poskytnuté služby boli žalovanému riadne vyfakturované, avšak žalovaný si svoj záväzok zaplatiť odplatu za poskytnuté služby riadne a včas nesplnil a dostal do omeškania, preto si žalobca v konaní uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania, a to v minimálnej výške 5 % ročne. Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania, súd prvej inštancie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne tým, že žalovaný síce bol v konaní plne úspešný (keďže žaloba bola v plnom rozsahu zamietnutá), teda v zásade by mal mať nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, keďže však z obsahu spisu vyplynulo, že žalovanému žiadne trovy konania nemohli vzniknúť, tak mu súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (ust. § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), ako i z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť alebo alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že podstata nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie spočíva najmä v porušení ustanovení o skutkových tvrdeniach strán, ustanovení o nespornom tvrdení žalobcu, ustanovení o zjavne nedôvodnej žalobe a ustanovení o neúplnom podaní, nakoľko urobil skutkové tvrdenie o tom, že je veriteľom pohľadávky uplatňovanej v tomto konaní, ktorú mu postúpila spoločnosť Slovak Telekom, a.s., keď doložil oznámenie o postúpení pohľadávky, zmluvnú dokumentáciu medzi žalovaným a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., faktúry vystavené spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., označil zmluvu o postúpení pohľadávok a uviedol dátum vyhotovenia oznámenia o postúpení pohľadávky, pričom žalovaný toto jeho skutkové tvrdenie nepoprel. Poukázal tiež na to, že urobil skutkové tvrdenie o tom, že jeho právny predchodca bol v právnom vzťahu so žalovaným, keď sa títo na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb a prípadných dodatkov dohodli na tom, že jeho právny predchodca bude žalovanému poskytovať v nich vymedzené služby a žalovaný bude uhrádzať odplatu za poskytované služby, pričom žalovaný toto jeho skutkové tvrdenie nepoprel. Zdôraznil, že následkom toho je v súlade s ust. § 151 ods. 1 C. s. p. daná nespornosť jeho skutkových tvrdení o tom, že je veriteľom pohľadávky uplatňovanej v konaní a že jeho právny predchodca bol v právnom vzťahu so žalovaným. Žalobca vo svojom odvolaní ďalej namietol porušenie ustanovení Civilného sporového poriadku o odstraňovaní väd podania (ust. § 129 C. s. p.), nakoľko ho mal súd prvej inštancie vyzvať na doplnenie alebo opravu žaloby. Vytkol súdu prvej inštancie, že mal postupovať podľa ustanovenia Civilného sporového poriadku o zjavnej nedôvodnosti žaloby a vyzvať ho na späťvzatie žaloby, ak považoval žalobu za zjavne nedôvodnú (ust. § 138 C. s. p.), a pokiaľ tak prvoinštančný súd nepostupoval, neumožnil mu reagovať na jeho úvahu o tom, že zmluva medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným je neplatná, čím urobil svoje rozhodnutie nepredvídateľným. Poukázal na rozpor medzi tým, že prvoinštančný súd najprv vo veci vydal platobný rozkaz v zmysle ust. § 265 ods. 1 C. s. p., a následne žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že zmluva medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným bola riadne uzavretá, a k odvolaniu priložil zmluvnú dokumentáciu podpísanú i žalovaným s tým, že problém pri jej predložení prvoinštančnému súdu bol spôsobený softvérovou knižnicou, ktorá bola použitá pri konverzii pdf dokumentu obsahujúceho digitálny podpis, keď uvedená knižnica nevedela obsluhovať daný typ prvku, a preto ho vynechala. Namietol, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na čom je založené a z čoho pri ňom vychádzal, prečo postupoval tak, ako postupoval, resp. prečo nepostupoval tak, ako uviedol vo svojom odvolaní, t. j. prečo opomenul (najmä) ustanovenia § 129, § 138 a § 151 ods. 1 C. s. p. a vytkol súdu prvej inštancie, že pri vypracovaní odôvodnenia napadnutého rozsudku nepostupoval v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p., nevyrovnal sa so všetkými jeho argumentmi, z dôvodu ktorého je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

3.

Žalovaný, ktorému súd prvej inštancie doručil odvolanie žalobcu dňa 27. 09. 2019 (fikciou doručenia), sa k nemu v stanovenej lehote nevyjadril.

4.

Odvolačný súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil, na základe čoho dospel k predčasnému záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, ako aj z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné odstrániť v konaní pred odvolacím súdom.

5.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie vo veci samej zamietol žalobu o zaplatenie z dôvodu, že zmluva o poskytovaní verejných služieb - služby Mobilný internet zo dňa 22. 01. 2015 a dodatok k tejto zmluve z toho istého dňa, z ktorých žalobca odvodzoval svoj žalobou uplatnený nárok, neboli podpísané žalovaným, a preto dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojmu tvrdeniu o existencii právneho vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným.

6.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Slovak Telekom, a.s.) a žalovaným mala byť dňa 22. 01. 2015 uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb - služby Mobilného internetu a dodatok k tejto zmluve, na základe ktorých sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému v zmluve vymedzené služby a previesť na neho vlastnícke právo ku koncovému zariadeniu Huawei MediaPad 10 Link+ a žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb špecifikovaných v zmluve a zaplatiť za predmet kúpy dohodnutú kúpnu cenu v lehote a za podmienok uvedených v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, t. j. išlo o službu mobilný internet, ku ktorej boli pridelené telefónne čísla XXXXXXXXXX X. XXXXXXXXXX.

7.

Z listinných dôkazov predložených žalobcom k žalobe vyplýva, že Zmluva o poskytovaní verejných služieb ani dodatok k tejto zmluve, neobsahujú podpis žalovaného, pričom z ďalších listinných dôkazov vyplýva, že právny predchodca žalobcu za poskytnuté služby vystavil žalovanému faktúru č. 7501858877 na sumu 71,81 eur s dátumom splatnosti dňa 09. 03. 2015, faktúru č. 7502789883 na sumu 64,47 eur s dátumom splatnosti dňa 09. 04. 2015, faktúru č. 7503773431 na sumu 84,27 eur s dátumom splatnosti dňa 11. 05. 2015, faktúru č. 7504739645 na sumu 64,47 eur s dátumom splatnosti dňa 09. 06. 2015 a faktúru č. 7505715673 na sumu 271,98 eur s dátumom splatnosti dňa 09. 07. 2015, a Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 06. 2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávok vyúčtovaných (okrem iného) vyššie uvedenými faktúrami na žalobcu, a to na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27. 08. 2015.

8.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

9.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobcu v podanom odvolaní, že mu súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace

procesné práva v takej intenzite, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko tvrdenie žalobcu, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej poskytol žalovanému dohodnuté služby, ktoré boli vyfakturované k žalobe priloženými faktúrami a ktoré žalovaný neuhradil, žalovaný prostriedkami procesnej obrany nepoprel, keďže sa k žalobe a k žalobou uplatnenému nároku žalobcu nevyjadril, z dôvodu ktorého sa tieto skutkové tvrdenia o poskytnutí plnenia žalovanému a o nezaplatení odplaty za toto plnenie podľa ust. § 151 ods. 1 C. s. p. považujú za nesporné. Súd prvej inštancie bol preto povinný z týchto nesporných tvrdení žalobcu vychádzať a nevykonávať o nich dokazovanie (ust. § 186 ods. 2 C. s. p.), avšak prvoinštančný súd napriek tomu tieto nesporné skutkové tvrdenia vo svojom rozhodnutí nezohľadnil, ale v rozpore s nimi dospel k záveru, že v konaní nebola preukázaná existencia právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (bod 15. napadnutého rozsudku).

10.

Strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ust. § 150 ods. 1 C. s. p.). Na základe skutkových tvrdení strán sporu a zisteného skutkového stavu je súd povinný uplatnený nárok právne posúdiť, pričom právna kvalifikácia je vecou súdu. Sporové strany nie sú povinné uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, musia ale uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd teda skúma, či tvrdené skutočnosti možno podradiť pod hypotézu konkrétnej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť nárok na plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovie. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ňou tvrdený (uplatnený) nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný jej právnym názorom a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. septembra 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

11.

Ak je žalobou uplatnený peňažný nárok z titulu zmluvného plnenia a existencia zmluvného vzťahu sa nepreukáže, pričom poskytnutie plnenia je preukázané, resp. je nesporné, k zmene skutkového stavu nedochádza. Uplatnený peňažný nárok je preto súd povinný právne posúdiť aj z iného dôvodu, napr. aj z titulu bezdôvodného obohatenia. Ide o zmenu právnej kvalifikácie uplatneného nároku na základe nezmenených skutkových okolností pri totožnosti žalobného petitu. V takom prípade sa zmena žaloby postupom podľa ust. § 140 ods. 2 C. s. p. nevyžaduje.

12.

V posudzovanej veci si žalobca uplatnil žalobou nárok na zaplatenie zmluvného plnenia, pričom záver prvoinštančného súdu, že nemal preukázanú existenciu zmluvného vzťahu z dôvodu absencie podpisu žalovaného na zmluve o poskytovaní verejných služieb a na dodatku k tejto zmluve, je absolútne nesprávny, nakoľko absencia podpisu žalovaného na zmluve ešte neznamená, že k poskytnutiu plnenia nedošlo.

13.

Odvolací súd považuje za nutné uviesť, že súd prvej inštancie pri nezmenenom skutkovom stave neposudzoval uplatnený nárok z iného právneho dôvodu, a to napriek tomu, že do úvahy prichádzalo - pri preukázaní zákonných predpokladov - priznanie nároku titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré mohlo žalovanému vzniknúť z dôvodu prijatia plnenia od právneho predchodcu žalobcu vo forme poskytovania dohodnutých služieb, za ktoré žalovaný nezaplatil odplatu, keď z obsahu žaloby vyplýva, že dôvodom uplatnenia nároku voči žalovanému je poskytnutie služieb mobilného internetu a nezaplatenie ceny za toto plnenie s tým, že žalobca k žalobe priložil faktúry, z ktorých jednoznačne vyplýva poskytnutie týchto služieb žalovanému, a preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie právne kvalifikovať žalobou uplatnený nárok na základe žalobcom tvrdených rozhodujúcich skutočností, keďže ako už odvolací súd uviedol vyššie, žalobcom uvedená právna kvalifikácia nebola pre prvoinštančný súd záväzná, pričom samotná zmena právnej kvalifikácie nároku zmenou žaloby nie je. Súd prvej inštancie sa však

týmito zásadami neriadil, ďalej nezisťoval skutkový stav veci a nezaoberal sa možnosťou subsumpcie zisteného skutkového stavu pod právne normy upravujúce bezdôvodné obohatenie (ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka), v dôsledku čoho prijal predčasný záver o nedôvodnosti podanej žaloby.

14.

Je nutné dať súdu prvej inštancie do pozornosti, že právna úprava Civilného sporového poriadku vychádza zo zásady kontradiktórnosti civilného procesu, z ktorej vyplýva nevyhnutnosť aktivity procesných strán v prípade uplatňovania alebo bránenia svojho práva. Z princípu kontradiktórnosti konania ďalej vyplýva, že súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení, ale naopak, nesporné skutkové tvrdenia si osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritornom rozhodnutí. Iba účinne popreté skutkové tvrdenie sa považuje za sporné. K účinnému popretiu skutkového tvrdenia žalobcu môže dôjsť prostriedkami procesnej obrany (skutkovými tvrdeniami) žalovaného. Výnimka zo zásady osvojenia si nesporných skutkových tvrdení je upravená v ust. § 186 ods. 2 C. s. p., t. j. v prípade, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti zhodných (nesporných) tvrdení sporových strán. Na týchto záveroch nemení nič ani právna úprava spotrebiteľských sporov (sporov s ochranou slabšej strany), ktorá umožňuje súdu vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavhol (ust. § 295 C. s. p.). Aj v takom prípade totiž platí, že dokazovanie sa vykonáva len ohľadom sporných skutkových tvrdení, príp. ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti zhodných (nesporných) tvrdení sporových strán.

15.

Ak teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojmu tvrdeniu o existencii právneho vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným, a to napriek tomu, že žalovaný v konaní nepoprel žiadne skutkové tvrdenia žalobcu (a teda tieto skutkové tvrdenia žalobcu boli nesporné), dopustil sa nesprávneho procesného postupu, nakoľko žaloba bola žalovanému doručená postupom podľa ust. § 116 ods. 2 C. s. p., ku ktorej sa nevyjadril ani do verejného vyhlásenia napadnutého rozsudku dňa 12. 04. 2019.

16.

Bolo potrebné sa stotožniť aj s tvrdením žalobcu v podanom odvolaní, že sa prvoinštančný súd dopustil aj ďalších procesných pochybení, ktorými žalobcovi znemožnil realizáciu jeho procesných práv, nakoľko pokiaľ bol toho názoru, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o existencii zmluvného vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným, pretože k žalobe nepripojil podpísanú zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pričom žalobca v žalobe výslovne poukazoval na skutočnosť, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným bola táto zmluva uzavretá (o čom ako dôkaz predložil zmluvnú dokumentáciu), bolo povinnosťou prvoinštančného súdu vyzvať žalobcu na doplnenie neúplného alebo nezrozumiteľného podania v zmysle ust. § 129 C. s. p., a ak mal za to, že žaloba je zjavne nedôvodná, bol povinný žalobcu vyzvať na jej späťvzatie v zmysle ust. § 138 C. s. p., pričom v oboch prípadoch by žalobcu informoval o svojom predbežnom právnom posúdení veci, čím by mu dal možnosť reagovať a odstrániť vytýkané nedostatky žaloby (ako k tomu došlo v žalobcom podanom odvolaní).

17.

Súd prvej inštancie sa ďalšieho závažného procesného pochybenia dopustil tým, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, a to napriek tomu, že na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 ods. b) C. s. p. neboli splnené podmienky. V spotrebiteľských sporoch nie je síce potrebné na prejednanie sporu nariadiť pojednávanie, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, nakoľko však súd prvej inštancie vyhodnotil tvrdenie žalobcu o existencii právneho vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným ako nepreukázané a ohľadom tohto skutkového tvrdenia vykonal dokazovanie (zmluvnou dokumentáciou priloženou k žalobe), teda ho zjavne nepovažoval za nesporné skutkové tvrdenie, nemohol vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže rozhodnúť bez pojednávania je možné len vtedy, ak skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, pričom vykonať dokazovanie ohľadom sporných skutočností je v zásade možné len na pojednávaní (ust. § 188 ods. 1 C. s. p.).

18.

Povinnosťou súdu prvej inštancie preto bolo nariadiť predbežné prejednanie sporu v zmysle ust. § 168 a nasl. C. s. p. alebo mal nariadiť priamo pojednávanie v zmysle ust. § 177 a nasl. C. s. p., kedy by v rámci prejednanja sporu informoval žalobcu o tom, že jeho tvrdenie o existencii právneho vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným považuje za sporné a nepreukázané a informoval by ho tiež o svojom predbežnom právnom posúdení veci, čím by mu dal možnosť reagovať na skutkové zistenia súdu a navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, pričom súd prvej inštancie mal možnosť postupovať aj podľa ust. § 150 ods. 2 C. s. p. (resp. na pojednávaní podľa ust. § 181 ods. 4 C. s. p.), teda požiadať žalobcu o doplnenie ďalších skutkových tvrdení týkajúcich sa uzavretia zmluvy a poskytnutia plnenia žalovanému a umožniť mu predloženie ďalších dôkazov na preukázanie týchto tvrdení.

19.

Prvoinštančný súd však vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval a vydal pre žalobcu prekvapivý zamietajúci rozsudok, keďže nebol súdom prvej inštancie upozornený na pochybnosti o jeho skutkových tvrdeniach, nakoľko napriek nesporným tvrdeniam uvedeným v žalobe dospel k odlišným skutkovým záverom, na základe ktorých rozhodol o zamietnutí žaloby, a to bez toho, aby žalobcovi umožnil preukázať opak, teda bez toho, aby mu umožnil preukázať jeho skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, z dôvodu ktorého bolo konanie súdu prvej inštancie v rozpore so zásadou právnej istoty, ktorej zmyslom je práve zabránenie vydávaniu prekvapivých rozhodnutí (porovnaj čl. 2 C. s. p.), pričom aj týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi realizáciu jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, avšak tento nedostatok nebolo možné napraviť v odvolacom konaní, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho procesného postupu nevykonal prakticky konanie v prvej inštancii (nevykonal vo veci žiadne dokazovanie), keďže len nariadil verejné vyhlásenie rozsudku v zmysle ust. § 219 ods. 3 C. s. p.

20.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa ust. § 391 ods. 1 C. s. p., v ktorom bude povinnosťou prvoinštančného súdu kvalifikovaným spôsobom zistiť skutkový stav (ust. § 215 ods. 1 a 2 C. s. p.), opätovne rozhodnúť v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (ust. § 391 ods. 2 C. s. p.), a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 C. s. p.

21.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (ust. § 396 ods. 3 C. s. p.).

22.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).